

гията, бѣше ни захванжлъ, да ни прѣподава Синтаксисъ и ни расправяше по два часа за него, но азъ още не бѣхъ разбралъ нищо, нито отъ Етимологията, нито отъ Синтаксиса, нито отъ правилата и изключенията, ако и да си учахъ урока папагалски, защото незнаяхъ освѣнъ малко Греческия языкъ и учахъ се несъзнателно и само, като отидохъ въ Цариградъ, зехъ да освѣщамъ сладостта на науката и цѣлѣта ѝ, защото се прѣподаваше по систематически; нѣ като пѣмаше вече сръдства да ме поддържа майка ми, ходила и намѣрила единъ терзия майсторъ, нашъ роднина, Маврудия, и го молила да ме земе за чиракъ на терзилъка, но съ условие, да ме праща въ черкова въ празникъ и недѣля, за да помагамъ и пѣжъ и да не забравяъ черковното пѣние! (Умна майчина грижа!). Като ми съобщи тя това въ недѣля на обѣдъ, азъ съмъ много плакалъ и не съмъ рачилъ, да иджъ на масторъ, а пакъ на училище да ме проважда, да се учжъ, а отъ многото плачъ съмъ задрѣмалъ и заспалъ. Майка ми (както ми казваше сама) отишла при иконитѣ въ иконостаса ни и съ плачъ и охкане се молила на Свята Богородица, дано ѝ помогне, за да не остане чадото ѝ слѣпо и безъ наука, подиръ което и тя задрѣмала и заспала и видѣла чуденъ сѣнь, както го наричаше: че дошли при мене двѣ жени млади и се карали по-мѣжду си, коя да ме земе. Едната ужъ била юнакъ, работника и ѣдра, а другата красива, скромна и умилна и тя ме дръпнжала за ржката и ме отвѣла съ себе си, а другата намръщена, се разсърдила и си отишла.

Възъ тойзи ѝ сѣнь отгоре дошла била зезя ми (кака ми) Марийка, да я събуди, че дошелъ единъ гостенинъ и тя се стрѣснжала и станжала, да види и посрѣщне гостенина. Той билъ проведенъ отъ Хаджи Йоргя Хаджи Каневъ, да каже на майка ми, че подиръ два три дена имали да проваждатъ въ Цариградъ десетина коня съ ямурлуци, аби и губери теф-